

РЕШЕНИЕ

№ 3678

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **12883** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] /с променено наименование [фирма]/, ЕИК:[ЕИК], чрез адв. Балкански, срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221917007269-091-001/05.07.2018 г., издаден съвместно от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Т. И. В. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1589/18.10.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е ревизионен акт № Р-22221917007269-091-001/05.07.2018 г., в частта с която са установени задължения по ЗДДС в размер на 166 156,98 лв. и са определени лихви за забава в размер на 33 851,06 лв., произтичащи от отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма].

В жалбата се сочи, че РА е незаконосъобразен, необоснован и неправилен. Твърди се, че административният орган е допуснал нарушение на материалните разпоредби и административнопроизводствените правила. Соочи се, че от страна на ревизираното дружество са представени документи и обяснения, съдържащи ясна информация относно предмета на доставките. Релевира се, че ревизиращите органи са стигнали до необосновани и неправилни изводи, поради което незаконосъобразно е отказано

правото на приспадане на данъчен кредит по всички процесни фактури. Счита се, че изложените твърдения на приходния орган са неотносими към правото на приспадане на данъчен кредит и не обосновават твърдяната липса на реалност на доставките. Изразява се искане за отмяна на ревизионния акт. В проведеното по делото съдебно заседание представител по пълномощие адв. С. иска прогласяването на нищожност на РА. Допълнително се излагат аргументи в писмени бележи. Претендират се направените по делото разноски за държавна такса, две експертизи и адвокатско възнаграждение.

Отвeтникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител юрк. М., оспорва жалбата като неоснователна. Излага твърдение за неоснователност на претенциите за нищожност на РА, което е подробно развито в представено по делото писмено становище. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Моли да не се допуска претенцията за адвокатско възнаграждение поради липса на представени доказателства.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221917007269-020-001 от 25.10.2017 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във вр. с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 30.10.2017 г, с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.07.2014 г. до 01.12.2014 и от 01.04.2017г. до 30.09.2017 г. Със Заповед №Р-22221917007269-020-002 от 30.10.2017 г., връчена електронно на 03.11.2017 г., обхватът на ревизията е изменен, като освен установяване на задължения по ЗДДС за посочените по-горе периоди е възложено установяване на задължения за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.07.2014 г. до 30.09.2017 г. и на задължения за задължителни осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ - вноски за Държавно обществено осигуряване /ДОО/ за осигурители и Универсален пенсионен фонд /УПФ/ за осигурители – за периодите от 01.07.2014 г. до 30.09.2017 г. и здравни вноски по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ за периодите от 01.07.2014 г. до 30.09.2017 г., като е определен срок за извършване на ревизията до 30.01.2018 г. Със Заповед №Р-22221917007269-020-003 от 25.01.2018 г., връчена електронно на 29.01.2018 г., срокът на ревизията е продължен до 28.02.2018 г. Всички горесцитирани заповеди са издадени от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. /л.31-л.33/. Впоследствие поради продължителното отсъствие, заради отпуск по болест на възложилия ревизията орган по приходите, преписката е иззета от Т. П. Н. с Решение №Р-22221917007269-098-001 от 27.04.2018 г. на директора на ТД на НАП С., като правомощията за издаване на ревизионния акт в качеството на възлагащ орган са предоставени на Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с

разпоредбата на чл. 113, ал.2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия по електронен път на 30.10.2017 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221917007269-092-001/30.05.2018 г., връчен електронно на 06.06.2018 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подавано възражение срещу констатациите в РД.

Ревизионното производство приключва с РА № Р-22221917007269-091-001/05.07.2018 г., издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Т. И. В. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 11.07.2018 г.

В законния срок ревизионният акт е обжалван в частта на установени задължения по ЗДДС в размер на 166 156,98 лв. /главница/ и лихви в размер на 33 851,06 лв. по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП - С. с жалба с вх. № 53-03-1715/13.07.2018г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1283/18.07.2018 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

В срокът по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, Директорът на Дирекция „ОДОП“ е постановил Решение № 1589/18.10.2018 г., с което ревизионният акт е изцяло потвърден в обжалваните части.

В хода на ревизионното производство е установено, че основна дейност на [фирма] през ревизирания период е строителство и продажба на апартаменти в комплекс „Т.“ в курортен комплекс „Слънчев бряг“, [община].

Извършени са процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства, подробно описани на стр. 3 и 4 от РД, който съгласно чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА. На ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221917007269-040-001 от 21.11.2017 г. и №Р-22221917007269-040-002 от 25.01.2018 г. На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на доставчиците, за резултатите от които са изготвени протоколи.

По делото са приети писмените доказателства, представени с жалбата и административната преписка, както и допълнително представени от ответната страна писмени и веществени доказателства, касаещи заповед № 251/8.7.2013г. за преназначаване, болничен лист на Т. Н. и удостоверяването на положените квалифицирани електронни подписи на РА, РД и всички ЗВР.

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно - счетоводна експертиза, изготвена от вещо лице Г. З.. Вещото лице е работило по представените по делото доказателства, както и по допълнително представени от жалбоподателя счетоводни документи, договори за поддръжка и управление и снимков материал на палми. Относно осчетоводяването на процесните фактури вещото лице е констатирало, че всичките са отчетени в счетоводството на жалбоподателя като разход, в зависимост от това дали услугата е завършена през текущия период или се отнася за бъдещ период. Единствено декларираните финикови палми по фактурите, издадени от [фирма] са заприходени като дълготраен материален актив. Съдът кредитира приетото заключение по ССЕ като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените й задачи. Документите, по които е работило вещото лице и които не се намират между кориците на делото, са представени от жалбоподателя под опис /л.466 – л.467 по делото/.

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно компютърно – техническа експертиза, изготвена от вещо лице инж. Д. С., което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените й задачи. Вещото лице е извършило задълбочен анализ на положените електронни подписи на РА, РД и всички ЗВР, от който е установило, че процесните документи са електронно подписани на сочените в тях дати и всички технически изисквания на Регламент 910/2014г. са изпълнени.

Въз основа на всички приети по делото доказателства и констатациите на вещите лица, се установява следното по отношение на всеки един от процесните доставчици на жалбоподателя:

1. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 530,78 лв. за данъчни периоди 07.2014г. и 08.2014г. по три фактури, посочени на стр.9 от РД с предмет „по договор за посредничество“, издадени от [фирма].

На доставчика е връчено искане за представяне на документи по реда на чл. 32 от ДОПК, в отговор на което са представени с писмо вх. №53-06-255/01.03.2018 г. по описа на ТД на НАП С. процесните фактури, договори от 10.06.2013 г. и от 01.07.2014 г. за посредничество при продажба на недвижими имоти, банкови извлечения за осъществени разплащания и счетоводни регистри. Управителят на [фирма] е дал писмено обяснение, че услугите са извършени от [фирма] и не е ползван подизпълнител.

Жалбоподателят е приложил идентични документи с тези, представени от доставчика. Към фактура №[ЕГН]/26.07.2014 г. е представен договор за посредничество /л. 115/ при продажба на недвижими имоти, сключен на 10.06.2013 г. между [фирма] – Възложител и [фирма] – Изпълнител с предмет: Изпълнителят се задължава да предложи клиенти за следните недвижими имоти, собственост на Възложителя, а именно: Апартаменти А 403, А 409, А 505, А 604 с адрес: к.к.Слънчев бряг – зона Запад, к-с Т. 3. Вещото лице З. е посочило, че в счетоводния регистър на лист 122 по делото, фактура № [ЕГН]/26.07.2014 г. е записана с дата 26.05.2014 г.

Към фактура №[ЕГН]/30.07.2014 г. е представен договор за посредничество /л. 118 от делото/, сключен на 01.07.2014 г. между [фирма] – Възложител и [фирма] – Изпълнител с предмет: Изпълнителят се задължава да предложи клиенти за следните недвижими имоти, собственост на Възложителя, а именно: Апартаменти А 02, А 05, А 06, А 07, А 302, А 402, А 408, А 502, А 503 и А 509 с адрес: к.к.Слънчев бряг – зона Запад, к-с Т. 3. По отношение на тази процесна фактура вещото лице е посочило, че на лист 120 от делото е приложена фактурата с гриф „оригинал“ и вписано наименование на услугата: по договор за посредничество от 01.07.2014 г., докато на лист 259 от папка-приложение №1 на същата фактура с гриф „оригинал“ е вписано наименование на услугата: по договор за посредничество от 07.01.2014 г.

Към фактура №[ЕГН]/29.08.2014 г. не е представен договор от 07.01.2014 г., както е вписано в предмета й.

Относно плащането се установява от приетото по делото ССЕ, че всички фактури са платени по банков път, за което се представят извлечения от сметки в С. и БАКБ.

Ревизиращият орган е констатирал, че за процесния период, доставчикът е имал четири лица, наети по трудов договор.

Считано от 20.10.2014 г. дружеството е deregистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС.

Органът по приходите е установил, че преди да бъде сключен вторият договор за посредничество на 01.07.2014 г., недвижимите имоти /апартаменти/, за чиято продажба са договорени посреднически услуги, са платени авансово от клиентите, като плащанията са извършени още през 2013 г., а за част от апартаментите са сключени и окончателни сделки. Констатирано е още, че апартамент А02 е продаден с Нотариален акт /НА/ №173 от 25.03.2014 г.; апартамент А06 е продаден с НА №176 от 04.04.2014 г.; апартамент А07 е подаден с НА №170 от 04.04.2014 г.; апартамент А408 е продаден с НА №173 от 25.03.2014 г.; апартамент А502 е продаден с НА №108 от 19.06.2014 г.; апартамент А503 е продаден с НА №33 от 09.04.2014 г.; апартамент №А509 е продаден с НА №169 от 04.04.2014 г., въз основа на което ревизиращият екип е стигнал до извод, че сделките, които е следвало да се сключат в резултат на посреднически услуги по представения договор за посредничество от 12.07.2014 г., са извършени преди тази дата и купувачите на съответните имоти не са нови клиенти за жалбоподателя. Изложено е още, че липсват доказателства за начина на формиране на цените на посредническите услуги и няма документи, от които да е видно, как и с кои клиенти са осъществили контакт посредниците.

С оглед установеното органът по приходите е приел, че продажбите на съответните апартаменти не са реализирани в резултат на посредническите услуги на [фирма], поради което на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 530,78 лв. за данъчни периоди 07.2014г. и 08.2014г. по всички фактури, издадени от [фирма].

2. По доставки получени от [фирма]

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6 430,47 лв. за данъчен период м.10.2014 г. по фактура № 0...053/29.10.2014 г., с предмет плащане по договор за посредничество, издадена от [фирма].

В хода на ревизионното производство доставчикът е представил спорната фактура, договор от 10.02.2014 г. за посредничество при продажба на недвижими имоти, банково извлечение за осъществено плащане и счетоводни регистри. В дадено писмено обяснение, доставчикът е заявил, че услугите са извършени лично от управителя на [фирма].

Жалбоподателят е представил спорната фактура, договор и банково извлечение.

Приложеният договор за посредничество при продажба на недвижими имоти е сключен на 10.02.2014 г. между [фирма] – Възложител и [фирма] – Изпълнител с предмет: Изпълнителят се задължава да предложи клиенти за следните недвижими имоти, собственост на Възложителя, а именно: Апартаменти А 105, А 108, А 301, А 304, А 307, А 401, А 404, А 501, А 607, А 608 с адрес: к.к. Слънчев бряг – зона Запад, к-с Т. 3.

Органите по приходите са констатирани, че [фирма] е deregистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС, считано от 07.04.2015 г.

От приетото по делото ССЕ се установявам, че процесната фактура е осчетоводена като е начислен разход по сметка 602 Разходи за външни услуги. Относно плащането вещото лице е посочило, че е извършено по банков път, за което се представят банкови извлечения.

Въз основа на представените документи във връзка с декларираната доставка, ревизиращия екип е констатирал, че клиентите, чието намиране би следвало да е

резултат от посредническата дейност на доставчика, са платили авансово избраните от тях имоти, преди сключване на договора за посредничество. Установено е още, че авансовите плащания са направени за времето от септември 2012 г. до декември 2013 г., а договорът за посредничество е от 10.02.2014 г.

С оглед изложеното ревизиращият орган е извел извод, че се касае за клиенти, които не са нови за жалбоподателя, а спорната фактура е издадена единствено с цел генериране на данъчен кредит. Предвид изложеното на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6 430,47 лв. за данъчен период м.10.2014 г. по фактура № 0...053/29.10.2014 г., издадена от [фирма].

3. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 102 179,06 лв. за данъчни периоди м. 04.2017 г., 05.2017 г., 06.2017 г., 07.2017 г., 08.2017 г. и 09.2017 г. по осем фактури, подробно посочени на стр.14 от РД, с предмет, както следва: плащане по спецификация, плащане по договор за текущ ремонт, аванс по договор за текущ ремонт, окончателно плащане по договор за текущ ремонт, извършено СМР по договор и протокол 19, финикови палми в саксия, издадени от [фирма].

В хода на ревизионното производство от доставчика са представени процесните фактури, договори за текущ ремонт на обекти, находящи се в к. к. „Слънчев бряг“, комплекс „Т.“, количествено-стойностни сметки, фактури за покупки на строителни материали, банкови извлечения, ведомости за заплати и хронологии на счетоводни сметки. Дадени са обяснения, че дружеството не води сметките аналитично, няма активи, а извършените услуги са с ръчен труд.

Жалбоподателят е представил четири договора за текущ ремонт, от 01.03.2017 г., 01.05.2017 г., 15.06.2017 г. и 01.09.2017 г., в които са описани конкретно обектите, за които са предназначени договорените СМР, с изключение на договора от 01.09.2017 г., който е за ремонт и освежаване на общи части на обекти в сгради 1, 2 и 3, вх. А и вх. Б. Приложени са количествено-стойностни сметки, в които са описани следните услуги: гипсови шпакловки, шлайфане, грундиране и боядисване на стени и тавани, промяна на ел. инсталация, монтаж на лампи, доставка и монтаж на аксесоари за баня, изхвърляне на строителни отпадъци, почистване след ремонта. Представени са два протокола, изготвени между [фирма] и [фирма] от 25.08.2017 г. и от 14.08.2017 г. Към договорите от 01.03.2017 г. и от 01.09.2017 г. не са представени протоколи.

Към фактури № [ЕГН]/03.04.2017 г. и №[ЕГН]/28.04.2017 г. е приложен договор за текущ ремонт, сключен на 01.03.2017 г. /л. 136 от делото/, между [фирма] – Клиент и [фирма] – Строител с следния предмет, цени и срокове:

1/ Клиентът възлага, а Строителят приема да извърши строително-монтажни работи /СМР/ на апартаменти с номера: А 103, А 104, А 106, А 202, А 203, А 205, А 206, А 302, А 304, А 307, А 308, А 309, А 310, А 502, А 503, А 505, А 506, А 509, А 609, А 610, А 704, Б 106, Б 207, Б 208, Б 304, Б 401, Б 504, Б 506, Б 507, Б 508, всичките с адрес: к.к. Слънчев бряг – зона Запад, к-с Т. Нова, съгласно техническа и ценова оферта на Строителя /офертите не се представят/;

2/ Стойността на договорените за изпълнение работи е 176 468,04 лв., с включени всички разходи на Строителя, включително материали, механизация и видимо необходимите подготвителни и завършителни работи и с включен ДДС, съгласно

представената от Строителя количествено-стойностна сметка;

3/ Срокът за цялостното завършване е 26.04.2017 г.;

Клиентът следва да преведе на Строителя аванс в тридневен срок от подписване на договора в размер на 10 % от общата сума на договора, която сума ще се приспадне при окончателното разплащане.

Представена е и количествено-стойностна сметка – Ремонтни работи /л. 141/ за следните обекти: А 103, А 104, А 106, А 202, А 203, А 205, А 206, А 302, А 304, А 307, А 308, А 309, А 310, А 502, А 503, А 505, А 506, А 509, А 609, А 610, А 704, Б 106, Б 207, Б 208, Б 304, Б 401, Б 504, Б 506, Б 507, Б 508, [населено място], к.к. Слънчев бряг – Запад, к-с Т. Нова, в която са описани видове строителни услуги по количество, единична цена, обща стойност, ДДС и обща сума.

Към фактура №[ЕГН]/26.07.2017 г. е представен договор за текущ ремонт, сключен на 01.05.2017 г. /л. 142/ между [фирма] – Клиент и [фирма] – Строител със следния предмет, цени и срокове:

1/ Клиентът възлага, а Строителят приема да извърши СМР на апартаменти с номера: А 701, А 702, А 703, всичките с адрес: к.к. Слънчев бряг – зона Запад, к-с Т. Нова, съгласно техническа и ценова оферта на Строителя;

2/ Стойността на договорените за изпълнение работи е 87 145,72 лв., с включени всички разходи на Строителя, включително материали, механизация и видимо необходимите подготвителни и завършителни работи и с включен ДДС, съгласно представената от Строителя количествено-стойностна сметка;

3/ Срокът за цялостното завършване е 31.07.2017 г.;

Цитираните в договора оферти на строителя не се представят.

Приложена е количествено-стойностна сметка – Ремонтни работи /л. 146/, касаеща обекти: А 701, А 703, А 702, [населено място], к.к. Слънчев бряг – Запад, к-с Т. Нова, в която са описани видове строителни услуги, по вид, количество, единичната цена, общата стойност, ДДС и общата сума.

Представен е и протокол за установяване завършването и заплащането на строително-монтажни дейности от 14.08.2017 г., обр.19 /л.153/. Вещото лице е извършило сравнение в наименованието, количеството и стойността на извършените СМР в количествено-стойностната сметка и протокола и е констатирало, че договорените строителни работи по количество и цена не се различават от тези, описани в протокола, обр.19. От експертизата се установява още, че фактурата за извършено СМР по договор и протокол 19 е издадена преди Протокола за извършените СМР от 14.08.2017 г.

Към фактура №[ЕИК]/14.08.2017 г. е приложен договор за текущ ремонт, сключен на 15.06.2017 г. /л. 147/ от делото/, между [фирма] – Клиент и [фирма] – Строител със следния предмет, цени и срокове:

1/ Клиентът възлага, а Строителят приема да извърши СМР на апартаменти с номера: А 607, Б 509, Б 601, Б 602, Б 608, всичките с адрес: [населено място], к.к. Слънчев бряг – зона Запад, к-с Т.-2, съгласно техническа и ценова оферта на Строителя;

2/ Стойността на договорените за изпълнение работи е 80 776,96 лв., с включени всички разходи на строителя, включително материали, механизация и видимо необходимите подготвителни и завършителни работи и с включен ДДС, съгласно представената от Строителя количествено-стойностна сметка;

3/ Срокът за цялостното завършване е 31.08.2017 г.

Цитираните в договора техническа и ценова оферта на строителя не са представени.

Представена е количествено-стойностна сметка – Ремонтни работи /л. 151/, касаеща обекти: А 607, Б 509, Б 601, Б 602, Б 608 и ателие Б8, [населено място], к.к. Слънчев бряг – зона Запад, к-с Т., в която са описани видове строителни услуги, по вид СМР, количество, единична цена, общата стойност, ДДС и обща сума.

Приложен е и протокол за установяване завършването и заплащането на строително-монтажни дейности обр.19 от 25.08.2017 г. /л.152/.

В приетото по делото заключение на ССЕ е посочено, че протоколът от 25.08.2017 г. е издаден след фактурата от 14.08.2017 г. Вещото лице е извършило сравнение на наименованието, количеството, цените, стойността на извършените СМР в количествено-стойностната сметка и протокола, от което е констатирало, че по наименование на СМР – има съпоставимост, като в протокола са добавени още две СМР – доставка и монтаж на слънцезащитен сенник и на преграда с алуминиеви профили и закалено стъкло 8 мм бронзе. При извършеното сравнение по количество и стойност на извършените СМР, вещото лице е установило, че в графата „общо по договор“ е допусната грешка по позиция №9 в сметката и по позиция №10 в протокола. Броят на лампите по договор е 6 бр., в протокола са записани 8 бр., като общата стойност в протокола /без ДДС/ е 67 914.14 лв., което е с 600.00 лв. в повече от договореното, но в протокола е записана сумата 67 314,13 лв. На следващо място експертът е констатирал по отношение на записите в графа „извършени работи“, че вписаното количество е по-малко от договореното, поради което в договорената сума 67 314,14 лв. /без ДДС/ се включват и допълнителните услуги, състоящи се в доставка и монтаж на слънцезащитен сенник и на преграда с алуминиеви профили и закалено стъкло 8 мм бронзе.

Към фактура № [ЕГН]/18.09.2017 г. е представен договор за текущ ремонт от 01.09.2017 г./л. 154/, сключен между [фирма] – Клиент и [фирма] – Строител със следния предмет, цени и срокове:

1/ Клиентът възлага, а Строителят приема да извърши СМР за ремонт и освежаване на общи части, обекти: сграда 1- вх.А и вх.Б, сграда 2 – вх.А и вх.Б, сграда 3 – вх.А, сграда Нова – вх.А и вх.Б с адрес: [населено място], к.к. Слънчев бряг – Запад, к-с Т., съгласно техническа и ценова оферта на Строителя;

2/ Стойността на договорените за изпълнение работи е 103 818,00 лв., с включени всички разходи на Строителя, включително материали, механизация и видимо необходимите подготвителни и завършителни работи и с включен ДДС, съгласно представената от Строителя количествено-стойностна сметка;

3/ Срокът за цялостното завършване е 31.10.2017 г.

Цитираните в договора техническа и ценова оферта на строителя не са представени.

Приложена е количествено-стойностна сметка – Ремонтни работи /л. 157/, касаеща обекти: сграда 1- вх.А и вх.Б, сграда 2 – вх.А и вх.Б, сграда 3 – вх.А, сграда Нова – вх.А и вх.Б с адрес: [населено място], к.к. Слънчев бряг – Запад, к-с Т., в която са описани видове строителни услуги по вид, количество, единична цена, обща стойност, ДДС и обща сума.

Допълнително е представен и приемо-предавателен протокол от 29.10.2017 г. за установяване на завършването и заплащането на СМР в размер на 103 818,00 лв. с ДДС.

Към фактура №[ЕГН]/05.06.2017г. в хода на съдебното е приложена заявка за рекламни и корпоративни материали /л. 158/ от 30.04.2017 г., в която са описани следните стоки по вид, количество и стойност: информационни табели, стикери и

стойки за указателни табели, номера на етажи, плакати за билбордове и др.

Допълнително в хода на съдебното производство е представен и приемо-предавателен протокол от 30.04.2017 г., в който са описани материалите, като е посочено тяхното количество, ед.цена и стойност 32 388,00 лв. без ДДС.

Към фактури №[ЕГН]/01.06.2017г. и №[ЕГН]/10.05.2017г., документиращи доставка на финикови палми не са представени никакви доказателства. Вещото лице е установило, че финиковите палми са заприходени в счетоводството на жалбоподателя като дълготраен материален актив, на който се начислява амортизация.

По делото липсват доказателства за произход и транспортиране на документираните стоки. Поради непредставянето и на регистър от сметка 702 Приходи от продажба на стоки, вещото лице не е могло да установи осчетоводяване на прихода, начислен по сметката, свързан с продажбата на палмите.

Относно плащането се установява от приетото по делото ССЕ, че всички фактури са платени по банков път, за което се представят извлечения от сметки в С. и БАКБ.

Доставчикът е deregистриран на основание чл. 176 от ЗДДС, считано от 20.10.2017 г.

От извършена проверка от органа по приходите за наличието на кадрова обезпеченост се установява, че за периода на издаване на фактурите в дружеството е имало пет лица, наети по трудов договор. За същите са подавани декларации обр. 1 и обр. 6 съгласно изискването на Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /Наредба №Н-8/2005 г./, но декларираните задължения за данъчни и осигурителни вноски не са внесени.

Ревизиращият екип е констатирал още, че в представените ведомости за заплати липсват подписи на работниците срещу определените им за получаване суми, а трудовите им договори са прекратени преди приключване на договорните отношения между доставчика и жалбоподателя /към 01.08.2017 г./. Наред с това органа по приходите е установил, че част от работниците, наети за процесния период в [фирма], имали трудови правоотношения и с други работодатели. Изложено е още, че както от доставчика, така и от жалбоподателя не са ангажирани доказателства за командироване и престой на работниците в к. к. „Слънчев бряг“, или такива, удостоверяващи извършени и приети СМР. В представените количествено-стойностни сметки органите по приходите са установили несъответствия по отношение на обема на договорените СМР. Така например в различните сметки са описани като подлежащи на извършване идентични по вид и обем СМР, въпреки че са предназначени за обекти с различна квадратура.

По отношение на материалната обезпеченост на ремонтните дейности органът по приходите е изложил, че за извършване на част от тях е следвало да се осигурят материали и съгласно договорите това е задължение на доставчика. От същия са представени фактури за закупени материали на територията на [населено място] и [населено място], но липсват документи за транспортирането им до к. к. „Слънчев бряг“. По данни от годишната оборотна ведомост за 2017 г. на [фирма] е видно, че дружеството няма заведени транспортни средства.

Органът по приходите е установил, че за процесните обекти, на които се твърди че са извършени декларираните СМР са налице издадени удостоверения за въвеждане в експлоатация от [община] на основание чл. 177, ал. 3 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, както следва: Удостоверение №428 от 08.11.2012 г., Удостоверение №293 от 07.12.2011 г., Удостоверение №70 от 20.05.2014 г.,

Удостоверение №279 от 31.08.2016 г. и Удостоверение №280 от 31.08.2016 г. Въз основа на издадените удостоверения се установява, че обектите са въведени в експлоатация преди сключване на договорите за текущ ремонт между жалбоподателя и [фирма]. Освен това въз основа на представена от ревизираното лице таблица за извършени продажби на недвижими имоти – апартаменти А, се установява, че за част от имотите са сключени договори за ремонт към момент, в който същите не са били собственост на жалбоподателя. Например представен е подписан с [фирма] договор от 15.06.2017 г. за текущ ремонт на обект апартамент А607, като към тази дата имотът е собственост на А. И. съгласно НА №147 от 05.06.2017 г. Няма доказателства, от които да е видно, че жалбоподателят е постигнал споразумение с това лице за извършване на ремонтни дейности в придобития от него имот. Договорът от 01.03.2017 г. е сключен със срок на изпълнение 26.04.2017 г., а част от имотите, посочени като обекти на текущ ремонт, са продадени от жалбоподателя преди тази дата. Например апартаменти А104, А704, А205, А206, А502, А509, А609 и А704 са продадени на [фирма], с нотариални актове от 28.03.2017 г. На същата дата са продадени и апартаменти А202, А203 и А610, с купувач [фирма].

Относно плащането ревизиращият екип е констатирал въз основа на представените банкови извлечения за получени плащания, че жалбоподателят и доставчикът имат банкови сметки в една и съща банка, като всички внесени суми по фактурите в същия ден са изтегляни в брой. Това е дало основание на ревизиращите да приемат, че се касае за симулиране на плащания, без да има реална престация на СМР.

С оглед всичко гореизложено органът по приходите на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказал правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 102 179,06 лв. за данъчни периоди м. 04.2017 г., 05.2017 г., 06.2017 г., 07.2017 г., 08.2017 г. и 09.2017 г. по всички осем фактури, издадени от [фирма].

4. По доставки получени от [фирма];

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6/чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 50 016,67 лв. за данъчни периоди м. 09.2014 г., 10.2014 г. и 11.2014 г. по шест фактури, подробно посочени на стр.17 и 18 от РД, с предмет плащане по договор, издадени от [фирма].

На доставчика е извършена насрещна проверка, протекла пор еда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите от приходните органи документи.

От жалбоподателя в хода на ревизионното производство са представени процесните фактури №0...0150/10.11.2014 г. и №0...0222/25.11.2014 г. Останалите са приложени допълнително.

Впоследствие са представени следните документи:

Към фактури № [ЕГН]/10.11.2014 г. и №000000222/25.11.2014 г. е приложен договор за текущ ремонт от 29.10.2014 г. /л. 169 от делото/, сключен между [фирма] - Клиент и [фирма] – Строител с предмет извършване на строително-монтажни работи за ремонт и освежаване на общи части, обекти: сграда 1 – вх.А и вх.Б, сграда 2 – вх.А и вх.Б, с адрес: [населено място], к.к.Слънчев бряг-Запад, к-с Т., съгласно техническа и ценова оферта на строителя. Стойността на договорените за изпълнение работи е 36 000,00 лв., с включени всички разходи на Строителя, включително материали, механизация и видимо необходимите подготвителни и завършителни работи и с включен ДДС, съгласно представената от Строителя количествено-стойностна сметка.

Срокът за цялостното завършване е 15.12.2014 г.

Цитираните в договора техническа и ценова оферта на строителя не се представят.

Приложена е количествено-стойностна сметка – Ремонт и освежаване на общи части /л. 172/, отнасяща се за следните обекти: сграда 1 – вх.А и вх.Б, сграда 2 – вх.А и вх.Б, с адрес: [населено място], к.к.Слънчев бряг-Запад, к-с Т., в която са описани видове строителни услуги, като е вписана мярката на съответния вид СМР, количеството, единичната цена, общата стойност, ДДС и общата сума в размер на договорената 36 000,00 лв. с ДДС.

Не се представя приемо-предавателен протокол.

Към фактури № [ЕГН]/17.10.2014 г., № [ЕГН]/18.09.2014 г. , № [ЕГН]/23.09.2014 г. и № [ЕГН]/28.10.2014 г. е представен договор от 02.09.2014 г. за подготвителни работи на строеж в КК „Сл.Бряг” обект „Т. Нова” с предмет: „В. възлага, а Изпълнителят приема да изпълни СМР на обект, собственост на Възложителя, представляващ[жк]– [населено място] бряг, УПИ-440, квартал 3502.“ В договора се посочва, че видовете, количеството и обема на СМР се определят съгласно работни проекти и чертежи на обекта. Такива документи не са представени.

Приложен е приемо-предавателен протокол от 07.11.2014 г., в който е вписано, че се издава въз основа на договора от 02.09.2014 г. и че клиентът приема от изпълнителя „вещите, предмет на настоящия договор в изправно състояние, без дефекти, като декларира, че след извършване на СМР, обектът е напълно завършен” и че „вещите, предмет на договора ще се намират на адреса, посочен в спецификацията”. Цитираната спецификация не е представена.

Процесните фактури №[ЕГН]/18.09.2019 г. и №[ЕГН]/23.09.2014 г. са свързани с авансово плащане по горесцитирания договор за подготвителни работи на строеж в КК”Сл.Бряг”, обект „Т. Нова”.

За изпълнението на декларираните СМР са съставени следните протоколи/акт обр.19:

1/ Протокол/акт обр.19 от 18.09.2019 г. за разчистване на площта от саморасли храсти, саморасли треви и отпадъци с посочено количество 2362,64 кв.м. х 22 лв. = 52 000,00 лв. без ДДС;

2/ Протокол/акт обр.19 от 23.09.2019 г. за изкопни работи с посочено количество 2750 кв.м. х 18 лв. = 49 500,00 лв. без ДДС;

3/ Протокол/акт обр.19 от 17.10.2019 г. за ограждане на обекта с временна ограда, изкопни работи и уплътняване на земни почви ръчно с трамбовка, като за трите вида извършена дейност е посочено количество, единична цена и стойност, като общата стойност е 58 250,00 лв. без ДДС;

4/ Протокол/акт обр.19 от 28.10.2019 г. с описани СМР, в който е посочено количество, единичната цена и стойност за насипи около сградата и за СМР, свързани с басейна. Общата стойност е 60 333,33 лв. без ДДС;

Относно плащането се установява от приетото по делото ССЕ, че всички фактури са платени по банков път, за което се представят извлечения от сметки в С. и БАКБ.

[фирма] е deregистрирано по ДДС на основание чл. 176 от ЗДДС, считано от 21.01.2015 г.

Относно кадровата обезпеченост на доставчика е установено, че за периодите на издаване на фактурите е имал три лица, наети по трудов договор, на длъжност строителен работник. За лицата са подавани декларации обр. 1 и обр. 6, но не са внасяни данъчни и осигурителни вноски. Ревизирацият екип е установил още, че

работниците са с постоянни адреси в [населено място], като нито жалбоподателят, нито доставчикът са ангажирали доказателства за командироването и престоя им в к. к. „Слънчев бряг“.

С оглед липсата на доказателства за предаване, съответно за приемане на извършени СМР, ревизиращият екип е приел, че се касае за фиктивно фактуриране, насочено към неправомерно ползване на право на данъчен кредит, поради което на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 50 016,67 лв. за данъчни периоди м. 09.2014 г., 10.2014 г. и 11.2014 г. по всички шест фактури, издадени от [фирма].

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният № Р-22221917007269-091-001/05.07.2018 г. е издаден от компетентни органи в кръга на определените им правомощия и в предвидената от закона форма, съгласно чл. 119, ал. 2 и чл. 120 ДОПК. На основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК, предвид продължителното отсъствие, поради отпуск по болест на възложилия ревизията орган по приходите, правомощията за издаване на ревизионния акт са предоставени на Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. по силата на Решение №Р-22221917007269-098-001 от 27.04.2018 г. на директора на ТД на НАП С., което обосновава неговата компетентност. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифицирани електронни подписи на издателите им съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. Наред с това от приетото по делото заключение на съдебно компютърно – техническа експертиза се установява, че РА, РД и всички ЗВР са електронно подписани на сочените в тях дати и всички технически изисквания на Регламент 910/2014г. са изпълнени.

Неоснователни са релевираните от процесуалния представител на жалбоподателя основания за нищожност на РА поради издаването му от некомпетентен орган. Доказани са предпоставките на чл. 7, ал. 3 от ДОПК, наложили изземването на преписката от органа възложил ревизията и предаването ѝ на Т. Г.. Видно от представен болничен лист от ответника /л.382/ Т. Н. е излязла в продължителен отпуск по болест считано от 27.04.2018 г. поради счупване на гръбначен прешлен. Посочената диагноза безспорно води до трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Неоснователно жалбоподателят твърди, че в решението, с което е иззета преписката липсва подпис на И. Х. в качеството ѝ на директор на ТД на НАП. Видно от приложеното по делото решение, същото е подписано електронно и създадено чрез ИС „Контрол“ от А. К. Г. в качеството ѝ на зам. директор, на която длъжност е назначена със заповед № 251/08.07.2013 г. /л.381/. Видно от

отбелязването, А. К. Г. е замествала И. Х. на 27.04.2018 г. Следователно настоящата съдебна инстанция приема, че Решение №Р-22221917007269-098-001 от 27.04.2018 г. е издадено от компетентен орган, при наличието на предпоставките на чл. 7, ал. 3 от ДОПК и обосновава компетентността на органа, издал оспорения в настоящото производство РА.

С оглед изложеното съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Атакуваният РА е издаден и в предвидената форма и съдържание по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

По приложението на материалния закон:

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В случая следва да се отбележи, че правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя по доставката на стоки или услуги, само когато по категоричен начин е доказана нейната реалност.

Тежестта за доказване настъпването на всички правопораждащи претендираното право положителни факти е за ревизирия субект. Той следва да проведе главно доказване, което винаги, за да е успешно, следва да бъде и пълно, с ангажиране на относимите към спора доказателства.

В процесния случай от ангажираните от страна на жалбоподателя доказателства не може да бъде изведен извод, че стоките/услугите са реално получени/извършени и вложени в дейността му или в последващи облагаеми доставки.

Законосъобразно на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, издадени от [фирма] и [фирма], документиращи посреднически услуги. От представените по делото доказателства не може да се обоснове извод за реално извършване на декларираните посреднически услуги по намиране на клиенти за недвижими имоти. Представените договори са с идентично съдържание, като е договорено изпълнителят да предложи на възложителя клиенти за конкретно цитирани в документите недвижими имоти. Договореният начин на ценообразуване е 10% от стойността на продажбите с вкл. ДДС. За да се приеме, че посредническите услуги са реално извършени, следва да се установи, произтекли ли са целените в договорите последици, а именно посредникът да е намерил купувачи за обектите и да ги е свързал с възложителя, в резултат на което да са осъществени целените продажби. Такива данни и доказателства не са представени от жалбоподателя нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство, като липсват и документи, от които да е видно, че [фирма] е сключило договори с клиентите, ползвайки посредничеството на спорните доставчици. От констатациите на ревизиращия екип се установява точно обратното, сочените обекти са били продадени на клиенти още преди жалбоподателят да сключи договорите за посредничество за намирането им. Липсват ангажирани доказателства за фактическото извършване на действия от страна на сочените доставчици, както и не са представени документи, от които да е видно, кои обекти са продадени със съдействието на посредник и на каква цена. Не е доказана и възможността на посредниците за осъществяване на дейност по намиране на клиенти с цел продажба на недвижими имоти, тъй като за процесните периоди са били наети по трудов договор лица с квалификация, несъответстваща на предмета на доставка.

Законосъобразно на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл.9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, издадени от [фирма] и [фирма], документиращи доставки на СМР. Във връзка със спорните фактури, издадени от [фирма] жалбоподателят е представил четири договора за текущ ремонт, от 01.03.2017 г., 01.05.2017 г., 15.06.2017 г. и 01.09.2017 г., в които са описани конкретно обектите /апартаменти/, за които са предназначени договорените СМР, с изключение на договора от 01.09.2017 г., който е за ремонт и освежаване на общи части на обекти в сгради 1, 2 и 3, вх. А и вх. Б. Приложени са количествено-стойностни сметки, в които са описани следните услуги: гипсови шпакловки, шлайфване, грундиране и боядисване на стени и тавани, промяна на ел. инсталация, монтаж на лампи, доставка и монтаж на аксесоари за баня, изхвърляне на строителни отпадъци, почистване след ремонта. Представени са и два протокола, изготвени между [фирма] и [фирма], които се отнасят към договор за текущ ремонт от 15.06.2017 г. и договор за текущ ремонт от 01.05.2017 г. Към договорите от 01.03.2017 г. и от 01.09.2017 г. не са представени протоколи. По отношение на

[фирма] също са представени договори и количествено-стойностни сметки. Доказателствената сила обаче на всички цитирани частни документи е разколебана поради други установени факти по делото. Видно от констатациите на ревизиращия екип за процесните обекти, на които се твърди, че са извършени декларираните СМР от [фирма] и [фирма], са налице издадени удостоверения за въвеждане в експлоатация от [община], подробно описани по-горе в решението, от което се установява, че обектите са въведени в експлоатация преди сключване на договорите за текущ ремонт между жалбоподателя и [фирма]. Наред с това в хода на ревизията е констатирано от представена от жалбоподателя таблица за извършени продажби на недвижими имоти, че за част от тях са сключени договори за ремонт към момент, в който същите не са били вече собственост на жалбоподателя. От представените договори и количествено-стойностните сметки не може да се установи, на каква база са договорени цените за фактурираните СМР. Липсва съглашение между страните по достатъчно конкретен начин за отделните компоненти на цената на услугата, предвид че същата включва труд и материали съгласно представените договори. Липсват доказателства за качеството на вложените материали, което изискване е записано в договора. Липсват и достатъчно убедителни доказателства, че [фирма] и [фирма] са разполагали с необходимата кадрова обезпеченост да извършат фактурираните СМР. Въпреки, че органът по приходите е установил, че доставчиците са имали лица, наети по трудов договор на длъжност работник строителство, не са приложени доказателства като заповеди за командировки или други документи, удостоверяващи изпращането и престоя на работниците в к. к. „Слънчев бряг“, както и че тези лица реално са участвали при извършване на строително монтажни работи на сочените обекти. Още повече се установява, че дължимите задължителни осигурителни вноски не са внасяни от [фирма] и [фирма], а представените от [фирма] ведомости за заплати не са подписани от работниците срещу определените им за получаване трудови възнаграждения. Всичко изложено води до извод, че декларираните СМР по процесните фактури, издадени от [фирма] и [фирма], не са реално извършени.

Законосъобразно на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл.6 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и по фактура №0...0290/05.06.2017 г. с предмет „плащане по спецификация“, издадена от [фирма]. Цитираната спецификация не е представена не е представена в хода на ревизионното производство, а във фактурата няма данни за конкретния предмет на доставка, нито данни за количеството и вида на стоката. Допълнително в хода на съдебното производство е приложена заявка за рекламни и корпоративни материали и примо-предавателен протокол, но липсват данни за произход и транспортиране на цитираните стоки, както и доказателства, че соченият доставчик реално ги е притежавал, за да прехвърли собствеността към жалбоподателя.

Законосъобразно на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. чл.6 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, издадени от [фирма], документиращи покупката на 105 бр. финикови палми. В процесния случай се касае за доставка с предмет родово определени вещи. Следователно жалбоподателят следва да разполага с доказателства, от които сочените стоки да бъдат индивидуализирани, за да може да се установи тяхното отделяне и отграничаване от другите вещи от същия род, както и прехвърлянето на собствеността към [фирма]. Предаването на стоките следва да е удостоверено с документи като примо-предавателни протоколи, складови разписки, документи за транспорт и други,

каквито не са представени нито в хода на ревизионното производство, нито в хода на съдебното. Декларираната доставка на стоки касае 105 бр. финикови палми, за които не може да се установи нито произход, нито начин на транспортиране с оглед обема им, нито предаването и приемането им от страна на жалбоподателя. Прилагането на снимков материал на финикови палми не може да обоснове извод, че именно те са били предмет на декларираната доставка и са получени от сочения във фактурата доставчик. С оглед на установеното настоящата съдебна инстанция споделя извода на органа по приходите, че не се доказва реалното получаване на декларираната доставка и законосъобразно на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, издадена от [фирма], документиращи покупката на 105 бр. финикови палми.

Изводите на органите по приходи не се опровергават от събраните в хода на съдебното производство доказателства и приетото и неоспорено от страните заключение на ССЕ. Освен редовно водено счетоводство и създадените счетоводни документи, които като частни документи нямат обвързваща съда доказателствена сила, трябва от съвкупната преценка на целия събран по делото доказателствен материал да следва категоричен и несъмнен извод за реалност на доставките, какъвто в настоящия случай не може да бъде направен.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че обжалваният РА е законосъобразен в неговата цялост, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 5 530,16 (пет хиляди петстотин и тридесет лева, 16 ст.) лева, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] /с променено наименование [фирма]/, ЕИК:[ЕИК], срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221917007269-091-001/05.07.2018 г., издаден съвместно от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Т. И. В. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, в обжалваната част в която са установени задължения по ЗДДС в размер на 166 156,98 лв. и са определени лихви за забава в размер на 33 851,06 лв., потвърден с решение № 1589/18.10.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] /с променено наименование [фирма]/, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 5 530,16 (пет хиляди петстотин и тридесет лева, 16

ст.)лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: